

Huvudartikel

Del 1 av 2

Hur Gud besvarar bön

***"Jag vill därför att männen överallt skall be och lyfta upp heliga händer, utan vrede och tvivel."
1 Timoteusbrevet 2:8***

Hur kan vi vara säkra på att Gud kommer att besvara våra böner? Det räcker inte med att vi bekräftar vår tro på bönen. Tusentals föräldrar har t.ex. trott på bönen och bett Gud att skydda deras barn på slagfältet, bara för att få ett meddelande om att de dödats eller skadats svårt. Att bejaka vår tro på bönen förklarar inte heller varför en hel nation, när den ber om fred, ofta hamnar i en virvel av krig.

Å andra sidan finns det tusentals människor som är ivriga att vittna om att Gud har besvarat deras böner om att deras barn skall vara i säkerhet. Andra kommer att vittna om det underbara sätt på vilket Gud har gett dem speciella välsignelser som de har bett om i bön. Enbart på grundval av erfarenhet kan det därför tyckas att Gud besvarar vissa människors böner, men inte besvarar andras böner.

Detta stämmer dock inte överens med vad Skriften säger om Gud. Bibeln säger att han "inte visar någon partiskhet". (Apostlagärningarna 10:34). Det måste alltså finnas någon god anledning till att Gud besvarar vissa böner och inte andra. Om vi kan hitta det skälet kan det hjälpa till att återupprätta tron hos vissa vars böner till synes har förblivit obesvarade.

Bönen är en mycket viktig fas i den kristna erfarenheten. Den praktiseras också i stor utsträckning av anhängare av många andra religioner. Önskan att be är ett erkännande av vårt beroende av en högre makt och ett uttryck för en insikt om att vi behöver hjälp från någon källa utanför och visare än oss själva. Gud är utan tvekan nöjd med den uppriktiga önskan hos alla som försöker kontakta honom i bön, eftersom det åtminstone i denna utsträckning är ett erkännande av en högre suverän makt.

Den nästan universella uppmaningen att be beror på det faktum att den ursprungliga människan, Adam, skapades till Guds avbild. (Första Moseboken 1:27). Till följd av människans fall i synd och död har den gudomliga avbilden i hennes karaktär blivit mycket suddig och i många fall nästan utplånad. Men det finns fortfarande rester kvar av den, och en av dess manifestationer är lusten att be. Det kan också finnas miljontals människor som aldrig ber, men som

ofta känner att de borde göra det, och som har skuldkänslor för att de inte gör det.

Gud är nöjd med den anda av bön som finns hos hans skapade varelser. Men varför hör han vissa människors böner, medan andra människors böner uppenbarligen inte hörs? Jesus antyder svaret på denna fråga i sina iakttagelser om de böner som många på hans tid bad. De bad om att bli sedda och hörda av människor, förklarade Jesus, och trodde att Gud skulle höra dem för att de "talade så mycket". (Matteus 6:5-7). Genom detta påminns vi om att det finns riktiga och felaktiga attityder till bön, liksom riktiga och felaktiga metoder. Många som börjar be kan vara uppriktiga, men deras metod är olämplig.

Skrifterna visar att det finns rätt och fel saker att be om. Aposteln Jakob skrev: "Ni ber och får inte, därför att ni ber på fel sätt". (Jakob 4:3). Det är av yttersta vikt att ta reda på vad vi har förmånen att be Gud ge oss i form av tjänster. Vi kan inte förvänta oss att be Gud om saker som bara vår fantasi dikterar och få våra böner besvarade.

Syftet med bön

Det finns ett gudomligt syfte med bönen, och det är mycket viktigt att vi håller detta i minnet om vi ska förstå varför vissa böner inte besvaras. Gud har inte

utformat bönen som ett sätt att ta reda på hur han skall sköta sina angelägenheter här på jorden. Han förväntar sig inte att vi skall tala om för honom vad han skall göra. Han har sina egna bestämda planer och syften, och om vi skall få del av hans välsignelse är det viktigt att våra böner är i harmoni med dessa. För att använda Jakobs språkbruk, så ber vi "fel" om vi ber Gud på ett sådant sätt att vi gör våra egna önskingar kända för honom utan att söka hans vilja i vårt liv.

I Bibeln uppmärksammas vi på olika typer av böner. Den främsta bland dessa är tacksägelseböner. (Psaltaren 92:1). Gud är utan tvekan nöjd när hans skapade varelser erkänner honom som källan till deras välsignelser och därför lyfter upp sina hjärtan och röster till honom i tacksägelse.

Det finns böner av tillbedjan, som ger erkännande åt de härliga egenskaperna hos Skaparens karaktär - hans visdom, hans rättvisa, hans kärlek och hans makt. Önskan att förhålla sig till Gud och visa vår tillbedjan för hans karaktär bör vara motivet för mycket av vår bön. - Psalm 29:1,2

Böner om Guds barmhärtighet är också lämpliga. Skrifterna uppmanar alla kristna att söka gudomlig förlåtelse för sina synder genom bön. (1 Joh 1:7-9). Paulus talar om detta som att gå "frimodigt till nådens

tron", för att där få barmhärtighet och finna nåd till hjälp i alla nödsituationer. - Hebreerbrevet 4:16

Sedan finns det naturligtvis de böner som är en begäran om vissa välsignelser eller tjänster från Herren. Det är dessa som vi särskilt ägnar oss åt just nu. En del ber om hälsa, antingen för sig själva eller för andra. En del ber om rikedom. En del ber om beskydd under en resa. Miljontals ber om fred. Det har ofta hänt att medborgare i länder som ligger i krig med varandra ber om att deras respektive arméer skall segra. Vi utgår från att alla som vänder sig till Gud i bön är uppriktiga, och naturligtvis ber de honom om det som för dem framstår som viktigast just då. Men ger Bibeln oss rätt att tro att alla dessa böner skall besvaras i enlighet med de önskemål som framförts?

Det kan hända att Gud besvarar en förälders bön om att hans barn skall vara säkert på slagfältet. Det kan också vara så att böner om fred i en nation blir besvarade. Om och när sådana böner besvaras, betyder det helt enkelt att det var i enlighet med den gudomliga viljan att göra så. Gud har en fast plan, och i enlighet med den har han människosläktet i åtanke. Den planen gjordes inte för att tillfredsställa hans mänskliga varelsers nycker och önskningar, och inte heller kommer några böner att ändra hans planer.

"Bön förändrar saker och ting", sägs det, men det förändrar inte Guds planer. Gud vänder sig inte till oss eller till nationerna för att få veta vilka förändringar han bör göra för att skapa bättre förhållanden för oss eller för världen i allmänhet. Hur lite förtroende skulle vi inte ha för en Gud vars åsikter skulle kunna påverkas eller planer ändras bara genom människors vältalighet eller övertalningsförmåga i deras böner!

"Din vilja ske"

I sina böner bör Guds folk ha den högsta önskan i sinne och hjärta att hans vilja skall ske i alla deras upplevelser. Vi har ett enastående exempel på detta i Jesu fall. I Getsemane trädgård, när Mästaren stod inför arrestering och död, "kom ångest och förfäran över honom, och han sade till dem [sina lärjungar]: Mitt hjärta är redo att brista av sorg. ... Han gick en liten bit vidare, föll på sitt ansikte i bön och sade: "Min Fader, om det är möjligt, låt denna bägare gå mig förbi. Men icke såsom jag vill, utan såsom du vill." - Matteus 26:38,39

Det var Guds vilja att Jesus skulle lida förnedring och död som människornas Frälsare och Återlösare. Detta viktiga inslag i den gudomliga ordningen hade förutsagts av de heliga profeterna i Gamla testamentet. Jesus ville över allt annat få sin Faders vilja uppfylld, oavsett vad det innebar för honom. Han

Augusti 2025

bekräftade detta senare, när han var på väg att bli arresterad. Petrus drog sitt svärd för att skydda sin Mästare, som sade till honom: "Lägg tillbaka ditt svärd i slidan; den bågare som min Fader har givit mig, skall jag inte dricka den?" - Johannes 18:10,11

Jesu efterföljare har förmånen att få lida och dö tillsammans med honom. Paulus talade om att vara "korsfäst med Kristus", och han skrev också: "Åt er är det givet i Kristi namn, inte bara att tro på honom, utan också att lida för hans skull." (Galaterbrevet 2:20; Filipperbrevet 1:29). Vi är kallade att gå i Jesu fotspår, så vi vet att det inte är Guds vilja att skona oss från alla svårigheter. Precis som för Jesus bör vår främsta angelägenhet därför vara att Herrens vilja sker i våra dödliga kroppar. Herrens vilja kan vara att vi under en tid åtnjuter vissa jordiska välsignelser. Våra böner bör dock inte vara inriktade på dessa, utan på att hans vilja skall ske i varje erfarenhet av livet.

Jesus utvecklade denna punkt när han sade till sina lärjungar att så länge de var kvar i honom och hans ord var kvar i dem, kunde de i bön be om vad de än önskade, och det skulle bli beviljat dem. (Johannes 15:7). Detta kan verka som en försäkran om att vi har privilegiet att be Gud om vad som helst som vi råkar tänka på och önska oss, men så är det inte.

Lägg märke till det villkor som Mästaren knyter till detta uttalande: "Om ni förblir i mig, så förblir mina ord i er." Att förbli i Kristus innebär att vara en lem i hans kropp, eftersom han är vårt huvud. (Kolosserbrevet 1:18). Detta innebär att hans tankar blir våra tankar och hans planer våra planer. Om vår vilja på detta sätt helt och hållet har överlämnats till Gud genom Kristus, har vi ingen egen vilja, och därför kommer våra böner inte att vara önskemål om vad vi vill ha, utan bara om sådant som är i harmoni med vårt huvuds vilja. Genom att på detta sätt be i harmoni med Herrens vilja, kan vi vara säkra på att få gynnsamma svar.

Detta är i harmoni med ett annat uttalande som Jesus gjorde till sina lärjungar, där han informerar oss om att den himmelske Fadern kommer att ha nöjet att ge "den helige Ande åt dem som ber honom". (Lukas 11:13). Att vara uppfylld av Guds Ande innebär att hans tankar dominerar vårt tänkande och att våra liv anpassas till dessa tankar. Då kommer vi inte att be Gud om andra välsignelser än dem han har lovat att ge, och då kommer det aldrig att råda någon tvekan om att våra böner blir besvarade.

"Ditt rike kommer"

I Lukas 11:1 står det om lärjungarnas begäran: "Herre, lär oss att be." Som svar på detta gav Jesus

Augusti 2025

dem det som nu är välkänt som "Herrens bön". I denna modellbön får vi en vägledning till vad vi kan be om.

En viktig del av denna korta beskrivning av bönen är den rätta metoden att närma sig Gud: "Fader vår, du som är i himlen, helgat varde ditt namn." (vers 2). I Bibeln kallas Adam för "Guds son". (Lukas 3:23,38). Men när han syndade förlorade han sitt sonskap, blev främmande för Gud och dömdes till döden. Adams barn, hela människosläktet, är likaså skilda från Gud och kan därför inte tilltala honom som "vår Fader i himlen". Detta är ett privilegium som endast tillkommer dem som har ångrat sina synder, accepterat Jesus som sin personlige Frälsare och ägnat sitt liv åt Gud i full hängivelse, eller invigning, för att göra hans vilja. Sådana personer framställs som att de har tagit emot Guds sonskapsande och därmed har blivit hans barn. - Romarbrevet 8:15; Galaterbrevet 4:6

Som Guds barn kommer dessa att framför allt önska att hedra sin Faders namn. I ord och handling kommer deras inställning därför alltid att vara: "Helgat varde ditt namn." Att på rätt sätt helga vår himmelske Faders namn innebär att när vi vänder oss till honom i bön, skall vi göra det på det sätt som Jesus har beskrivit för oss i Skriften. Han förklarade

att våra böner skulle framföras i hans namn. -
Johannes 15:16

Det finns en anledning till detta. Som medlemmar av den rättvist dömda rasen har vi ingen ställning vid den gudomliga tronen annat än genom Jesus, vår advokat. (1 Johannesbrevet 2:1). I hans namn och genom förtjänsten av hans utgjutna blod har vi privilegiet att "frimodigt" gå till nådens tron för att söka förlåtelse och alla de andra välsignelser som vår kärleksfulle himmelske Fader har lovat att ge. (Hebreerbrevet 4:16). Om vi helgar hans namn på rätt sätt kommer vi aldrig att våga närma oss honom annat än genom Jesus.

När vi följer exemplet i Herrens bön kommer våra förfrågningar inte så mycket att vara för vår egen skull som de kommer att vara för andras välsignelse. Detta framgår av den inledande framställningen: "Låt ditt rike komma. Ske din vilja, såsom i himlen så ock på jorden." (Matteus 6:10; Lukas 11:2). Svaret på denna begäran kommer att vara ett svar på mycket som människor har bett om genom århundradena. Detta svar kommer att tillfredsställa alla människors legitima önskningar. Det kommer att innebära fred, hälsa och evigt liv för alla som rättar sig efter de rättfärdiga lagarna i Herrens rike.

De välsignelser som människosläktet längtar efter och som miljoner människor ber om, har Gud förutsett

och sett till att de kommer genom det rike som han har utlovat genom alla sina profeter. I dessa löften finner vi många detaljer om de välsignelser som det kommer att garantera folket, inklusive återställandet till livet av dem som har dött. Gud har inte varit likgiltig inför folkets lidande, och han har inte heller slagit dövörat till för deras rop på hjälp. Hans svar på deras böner, när det i sinom tid kommer, kommer att vara långt bortom allt som de någonsin har vågat hoppas på.

Ta fallet med föräldrar som ber för sina barns säkerhet på slagfältet. Föräldrarna älskar sitt barn, och ingenting kan betyda mer för dem än att barnet kommer hem till familjen i säkerhet. Men om barnet inte återvänder kan deras första tanke vara att Gud inte bryr sig, att han inte har något medlidande. Hur annorlunda skulle inte föräldrarna känna sig om de kunde tro att Gud har ordnat en hemkomst som är mycket mer tillfredsställande än vad de någonsin tänkte på när de bad!

Hur lite vet inte en förälder ibland om de umbäranden och det lidande som deras barn kan besparas genom att somna in i döden. När allt kommer omkring är både föräldern och barnet medlemmar av en döende ras, och skillnaden mellan att dö på slagfältet och att dö senare av ålderdom är bara en kortvarig skillnad när jämförs

med evighetens oändliga sträcka. Det är ur denna synvinkel som vi måste lära oss att se på ämnet bön och det sätt på vilket Gud besvarar våra böner.

Själva det faktum att vi ber till Gud är ett erkännande av vår tro på att hans visdom, makt och kärlek vida överträffar vår egen. Ändå glömmer vi ofta detta och känner att han inte har hedrat våra böner därför att han inte har besvarat dem på det sätt som vi skulle ha gjort genom att använda våra egna minimala förmågor. Längden på vårt fördömda liv är mycket kort. Vi bedömer prestationer efter huruvida de når mognad eller inte inom denna korta tid som vi har kunskap om. Men vi bör inte bedöma Guds verk utifrån denna synvinkel.

Skrifterna talar om Gud som "från evighet till evighet". (Psaltaren 41:13; 90:2). Han är inte tvungen att fullborda någon särskild fas i sin plan under vår korta livstid, inte ens om det har att göra med våra individuella förfrågningar. Om vi idag bad Gud om några speciella välsignelser som skulle vara i linje med hans vilja, och svaret inte kom förrän i morgon, eller till och med i övermorgon, skulle vi inte förlora tron på honom utan glädja oss när svaret kom. Gud har också sina "morgondagar". Hans dagar mäts inte i timmar, utan i tidsåldrar, och i hans tidsålder "i morgon", den tusenåriga perioden i Kristi rike, kommer alla de välsignelser som världen med rätta har längtat efter, och som miljoner människor har bett

Augusti 2025

Gud om, att överflödigt skänkas till mänskligheten. Som ett erkännande av detta kommer folket då att svara: "Detta är vår Gud, vi har väntat på honom, ... vi kommer att glädjas och jubla över hans frälsning." - Jesaja 25:9

"Såsom det är i himlen"

Vi har redan lärt oss att Gud inte kommer att besvara någon bön som inte är i harmoni med hans vilja. I Herrens bön framgår denna princip tydligt. I bönen ber Gud om välsignelser för människorna på jorden - inte några förment goda ting som de kanske längtar efter, utan saker som är i harmoni med den gudomliga viljan: "Din vilja ske på jorden såsom i himmelen." - Matteus 6:10

Vilken stor frihet han har gett oss när det gäller saker som är i harmoni med hans vilja. Guds vilja sker i himlen, och det är hans avsikt att den skall ske på jorden i samma utsträckning. Vi känner naturligtvis inte till alla de sätt på vilka Guds vilja sker i himlen, men vi kan vara tämligen säkra på att de onda ting som nu finns på jorden inte plågar livet för dem som befinner sig i den andevärld som vi kallar himlen.

Krig är ett av de stora onda ting som inte är i harmoni med den gudomliga viljan. Vi bör därför be

om fred. (Psaltaren 122:6; Nahum 1:15). Vi kan faktiskt inte be om att Guds vilja skall ske på jorden såsom i himlen utan att be om fred. Våra böner om fred bör vara i linje med Guds plan att upprätta fred, och det är hans plan för riket. (Hesekiel 37:21-28). Han har lovat att upprätta ett kungarike, att upprätta en regering. Jesus kommer att vara kung i den regeringen. "Hans regering skall vila på hans axel", skrev Jesaja, och "hans regerings och frids tillväxt skall aldrig ta slut." - Jesaja 9:6,7

Utan tvekan ser Gud med sympati på mänsklighetens längtan efter att avskaffa krig. När den internationella spänningen är på topp och ett krig verkar oundvikligt, känner sig fromma människor på båda sidor tvungna att be om fred. De meningsskiljaktigheter som hotar att utlösa krig kan lösas eller inte, men vi vet att det i slutändan kommer att bli en universell och varaktig fred. Det kommer inte att ske för att nationerna till sist hittar en fungerande fredsformel, utan för att "Fredsfursten" tar över styret av jorden. (Jesaja 9:6). Då kommer bönen "Låt ditt rike komma" att besvaras.

Kristi regering symboliseras i skrifterna som "HERRENS berg". I Mika 4:1-4 läser vi att den tid skall komma då folket säger: "Låt oss gå upp till HERRENS berg och till Jakobs Guds hus, så skall han lära oss om sina vägar och vi skall vandra på hans stigar; ty lagen skall utgå från Sion och HERRENS ord från Augusti 2025

Jerusalem. Och han skall döma bland många folk och tillrättavisa starka nationer långt borta, och de skall slå sina svärd till plogbillar och sina spjut till beskärningshakar: nation skall inte lyfta svärd mot nation, och de skall inte lära sig krig längre. Utan de skola sitta var och en under sin vinstock och under sitt fikonträd, och ingen skall göra dem förskräckta, ty härskarornas HERRES mun har talat det."

Vilket underbart program för nedrustning! Det är Guds program, och när vi ber om fred och om att nationerna skall nedrusta, låt oss då göra det med förvissningen om att Gud kommer att höra oss och att han kommer att besvara våra böner i harmoni med sin vilja, som kommer att ske genom hans rike. "Han får krig att upphöra", profeterade David. - Psaltaren 46:9

Del 2 i vår betraktelse av detta viktiga ämne kommer i nästa månads nummer av tidningen Dagningen. I den delen kommer vi att undersöka andra delar av Herrens bön i detalj. Vi kommer också att titta på ytterligare aspekter av Guds kommande rike på jorden som, enligt Skriften, kommer att välsigna alla människor och ge svar på miljontals hjärtliga böner som har uttalats genom århundradena.